

מטעמי תורת זילים

פרשת פנחס – גלגולי נשמות זמרי וכזבי

התורה מתארת את המעשה של זמרי בן סלוא וקנזי בת צור כפי שנאמר "והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדניגית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח אהל מועד: וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו: ויבא אחר איש ישראל אל הקבר וידקור את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קברתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל: ויהיו המתים בפגפה ארבעה ועשרים אלף: וידבר יהו"ה אל משה לאמר: פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמת מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום: והיתה לו ולזרעו אחריו ברית קהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל: ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדניגית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני: ושם האשה המכה המדניגית קנזי בת צור ראש אמות בית אב במדן הוא" (במדבר כה, ו-טו).

ויש להבין, איך יתכן שזמרי בן סלוא שהיה נשיא שבט שמעון יעשה כזה מעשה הפקרות עם כזבי בת צור אשר היתה גויה מדניגית?

זמרי היה בנם של שמעון ודינה ומתוך הזוהמא של שכם בן חמור

דינה בת לאה יצאה לראות בנות הארץ ואז תפס אותה שכם בן חמור ועינה אותה שנאמר "ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בנות הארץ: וירא אתה שכם בן חמור החי נשיא הארץ ויקח אתה וישפב אתה ויענה" (בראשית לד, א-ג). שכם ביקש להינשא לדינה, והאחים של דינה הסכימו שכל בנותיהם יתחתנו עם שכם ותושבי עירו בתנאי שאנשי העיר יסירו את הערלה מעליהם על ידי שיעשו ברית מילה שנאמר "ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו: אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לקם כל זכר: ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לכם אהד" (במדבר לד, ד-טו).

אנשי העיר הסכימו לתנאים הללו ומלו את עצמם. ואז שמעון ולוי אחי דינה באו ביום השלישי בהיותם כואבים והרגו את כל יושבי העיר שנאמר "וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו: ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרב ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר: ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו" (בראשית לד, כד-כז). סך כל המתים בעיר היו עשרים וארבע אלף (ידי יהודה) על ימאמר אם כל חי להרמי"ע מפאנו חלק א סימן ג אות כט). וכאשר נודע הדבר ליעקב אביהם של השבטים, הוא הוכיח את בניו "ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בלשבת הארץ בפעני ובפרזי ונאני מתי מספר ונאקפו עלי והפוני ונשמדתי אני וביתי" (בראשית לד, ט). ועל כך הם ענו לו "ויאמרו הכזונה נעשה את אחותנו" (בראשית לד, לא).

לאחר המעשה עם שכם בן חמור, שמעון בן יעקב לקח את דינה אחותו ונשא אותה לאשה. ולפי שהטיפה הפסולה של שכם עדיין היתה מכשפשת במעיה של דינה לכן היא הצטרפה עם הטיפה הכשרה של שמעון ומזה נולד לה בנה זמרי (קהלת יעקב) ערך ז"מ ד"ה זמרי, כך נמצא כי זמרי יצא גם מ'הכנעני' שבארץ אשר עליו נאמר "ארוך כנעני" (בראשית ט, כה) (ישער מאמרי רז"ל להארי"ז חלק מאמרי מדרשי רז"ל ד"ה ואח"כ נשאה שמעון), מטעם זה זמרי היה נקרא בשם 'שאלו בן הכנענית' כי אמו דינה נבעלה לכנעני (בראשית רבה פ, יא) וגם על שהוא עצמו עשה 'מעשה כנעני' (גמי סנהדרין דף פב ע"ב בשם ר' יוחנן, יתרוגם יותני בראשית מו, ט). ונרמזו מקורו בתיבות של שמו 'זמרי בן סלוא' שהן בגמטריא 'ומשפכם' (ישפתי כהן על התורה) פרשת וישלח ד"ה ואפשר עוד לתת טעם). אמנם שמו של זמרי היה גם 'שלומיאל בן צורי שדי' (גמי סנהדרין דף פב ע"ב בשם ר' יוחנן), כאשר 'צורי' הכוונה היא לשמעון אביו (ישער מאמרי רז"ל חלק מאמרי מדרשי רז"ל ד"ה ואח"כ נשאה שמעון). זמרי חי הרבה מאוד שנים עד המעשה עם כזבי בת צור שהיה בשנת הארבעים ללכתם של עם ישראל במדבר (להרחבה על אסנת בתה של דינה שנולדה לפני זמרי בן סלוא ראה אחד ממאמריו לפרשת וישלח – סוד מעשה דינה בת לאה).

נשמת שכם בן חמור התגלגלה בזמרי ונשמת דינה בת יעקב בכזבי

נשמתו של שכם בן חמור התגלגלה בזמרי בן סלוא ונשמת דינה בת יעקב התגלגלה בכזבי בת צור (קהלת יעקב) ערך ז"מ ד"ה זמרי ונשמת דינה בת צור, קהלת יעקב ערך ז"מ ד"ה זמרי בשם ילקוט ראובני, מדרש תלפיות ענין זמרי ד"ה אמר המאסף, עבודת ישראל לר' מקוויניץ פרשת פנחס ד"ה לכן אמור הנני נתן בשם הארי"ז ז"ל) כפי שנרמזו בפסוק "ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדניגית זמרי בן סלוא" (במדבר כה, יח), כשהתיבות המיותרות "המכה אשר הכה" רומזות על גלגולו הקודם בתוך שכם בן חמור כי האותיות השניות בכל תיבה יוצרות את הצירוף 'שכם'. וכן גלגולה של דינה נרמזו בפסוק "ושם האשה המכה המדניגית קנזי בת צור" (במדבר כה, טו), כאשר בתוך התיבה "המדניגית" יש את צירוף שמה של 'דינה' (עבודת ישראל לר' ישראל מקוויניץ פרשת פנחס ד"ה לכן אמור הנני נתן). וכן הוא מה שנאמר על כזבי "ועל דבר קנזי בת נשיא מדן אהתם המכה ביום המגפה" (במדבר כה, יח), "אהתם" – הכוונה שהיא אחות של ישראל מצד גלגול נשמתה כי דינה היתה אחות של השבטים (ביאור יואל משה) על ימאמר אם כל חי להרמי"ע מפאנו חלק א סימן ג ד"ה לפי שנספחו).

זמרי בן סלוא היה מהמובחרים שבאנשי דור המדבר בימי משה רבינו, והיה השני לנשיאים. זמרי לא היה פרוץ בעריות כדעת הפתאים בני הכסילים (ביאור מאמר של ר' חיים ויטאל אשר הובא בסוף ספר 'חסד לאברהם' לר' אברהם אוליא ד"ה וזה סוד שמעון), אלא שזמרי ידע את גלגולו ואת גלגול נשמתה של כזבי בת צור, והיה סבור בטעות כי היא מותרת לו לפי שהיא דינה ועליה הוא מל את עצמו בגלגול קודם (מזבח אליהו לר' אליהו הכהן מחבר 'שבט מוסרי' מדרש קרח ד"ה ילקוט פי ויחי בסודם) וכבר נדבקה נפשו בדינה בת יעקב. זמרי ראה שעתה התהפך הדבר, הוא שייך לקהל ה' ואילו כזבי שהיא אחות של ישראל לקהל

ניתן לרכוש את הספר הנפלא "מטעמי תורת חיים" עם מאמרי המחבר בטלפון 052-718-3300 נקודות הפצה בערים: תל אביב, חולון, אשדוד, ביתר עלית. בירושלים שנונות: בית וגן, גבעת מרדכי, הר נוף, הר חומה, נווה יעקב, קרית משה, גאולה בחנות "ספרי מאה שערים". ניתן להשיג גם בערים ושכונות נוספות או באמצעות שליחות עד הבית.

גויים, לכן רצה להידבק בה ולהחזירה אל מקומה (נחלת בנימין על טעמי המצוות מצוה לה ד"ה וכל זה היינו), **כך שתאוותו של זמרי לכזבי נבעה מקרבת הנשמות שלהם בגלגולם הקודם אצל שכם ודינה** (ויאל משה' על ימאמר אם כל חי להרמ"ע מפאנו חלק א סימן ד ד"ה לפי שנספחו עליהם).

לכן זמרי הביא את כזבי לפני משה רבינו אשר כל סוד לא נעלם ממנו והיה יודע בחכמת הפרצוף מהו מחצב נשמתו של כל אדם, כפי שהיה יודע שנים רבות אחר כך גם האר"י ז"ל שהיה ניצוץ מנשמת משה רבינו (נחלת בנימין על טעמי המצוות לר' יצחק בנימין וואלף מצוה לה ד"ה וכל זה היינו). אז שאל אותו זמרי "זו מותרת או אסורה?" (ראה במדבר רבה' כ, כד, ומדרש תנחומא' פרשת בלק אות כ) ושאל דווקא על 'זו' ולא על סתם מדינית, כי כוונתו שיפסוק לו משה רבינו לפי תורת הגלגול שהיא מותרת לו, שהרי אם יפסוק לפי המציאות כעת הרי שהיא גויה וודאי אסורה לו (נחלת בנימין מצוה לה ד"ה וכל זה היינו, 'מדרש תלפיות' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבט מוסר' ענף זמרי ד"ה אמר המאסף). מטעם זה זמרי תפס את כזבי דווקא ב'בלורית' ובה לפני משה רבינו (ראה במדבר רבה' כ, כד, 'מדרש תנחומא' פרשת בלק אות כ), כי רצה לרמוז שהוא תופס את הדברים בשורשם בתורת הגלגול כמו שהבלורית היא בשורש הראש (מדרש תלפיות ענף זמרי ד"ה אמר המאסף).

זמרי אמר למשה רבינו, שאם יאמר שזו מותרת לו אזי סימן שהוא מאמין ב'תורת הגלגול' ומוכן מדוע משה בעצמו לקח את צפורה לאשה על אף שהיא היתה בת כומר (מדרש תלפיות ענף זמרי ד"ה אמר המאסף), **לפי שראה את השורש מעיקרו** (מזבח אליהו לר' אליהו הכהן מחבר 'שבט מוסר' מדרש קרח ד"ה ילקוט פי ויחי בסודם) **שהיא היתה גלגול תאומתו ובת זוגתו של הבל שהוא גלגול נשמתו של משה** (נחלת בנימין מצוה לה ד"ה וכל זה היינו, 'מזבח אליהו' מדרש קרח ד"ה ילקוט פי ויחי בסודם) **לקחת אותה לו, לפי שהיא בת זוגו מגלגול קודם** (מדרש תלפיות למחבר 'שבט מוסר' ענף זמרי ד"ה אמר המאסף). **אך אם משה רבינו יאמר שכזבי אסורה לו, אז מי התיר לו להינשא לבת של יתרו** (נחלת בנימין מצוה לה ד"ה וכל זה היינו) **שהיה כומר לעבודה זרה??** (מדרש תלפיות ענף זמרי ד"ה אמר המאסף).

משה רבינו עליו השלום ידע שאשתו צפורה בתו של יתרו שונה מכזבי, לפי שהיא היתה תאומתו בהיותו גלגול הבל אשר נולדה אז עמו וניתנה לו בהיתר (מדרש תלפיות ענף זמרי ד"ה אמר המאסף, 'מזבח אליהו' למחבר 'שבט מוסר' מדרש קרח ד"ה ילקוט פי ויחי בסודם) וגם עתה לקחה לו לאשה על פי דיבורו של ה' (זרע שמשוין לר' שמשון תחמיני סוף פרשת מטות ד"ה מדרש רבה), **מה שאין כן דינה, שהרי מי התיר לזמרי בן סלוא לכתחילה לקחתה בהיותו גלגול שכם** (מדרש תלפיות ענף זמרי ד"ה אמר המאסף, 'מזבח אליהו' למחבר 'שבט מוסר' מדרש קרח ד"ה ילקוט פי ויחי בסודם) **ולענות אותה אז כדרכה ושלא כדרכה ובעל כרחיה** (מדרש תלפיות ענף זמרי ד"ה העולה מזה) **שכעת בגלגול זמרי הוא מחזר אחריה??** (מזבח אליהו מדרש קרח ד"ה ילקוט פי ויחי בסודם). אבל מכל מקום משה רבינו לא פגע בו והניח לפיכס להרוג את זמרי בן סלוא, על מנת למנוע לזות שפתים שעשה זאת לכבוד עצמו (מדרש תלפיות ענף זמרי ד"ה אמר המאסף) (להרחבה על תאומתו של משה רבינו בגלגול קודם ראה אחד ממאמרינו לפרשת וארא – יגלגולי נשמת משה רבינו).

זמרי טעה בשיקול דעתו (מזבח אליהו מדרש קרח ד"ה ילקוט פי ויחי בסודם) **וחשק בכזבי כשם שהוא חשק בדינה כאשר היה בגלגולו הקודם בשכם** (קהלת יעקב ערך ז"מ ד"ה זמרי) **והוא התאוה לה כעת מחמת כן** (פלח הרימון לר' בצלאל הדרשן אופן ארבעה עשר ד"ה ונראה לי בשם האר"י ז"ל). **גם כוח הזוהמא שהיתה בדינה משכם בן חמור עצמו גרם לזמרי להדבק בכזבי** (שער מאמרי רשבי"י להאר"י ז"ל דף ח ע"ב ד"ה גם זה הוא הענין, 'ספר הגלגולים' ליקוטים דף לו ע"ב סוף ד"ה הנה נודע, 'ספר הגלגולים' להאר"י ז"ל פרק ג ד"ה וירא אליו ה', ביאור מאמר של רבינו חיים ויטאל זצ"ל שהובא בסוף ספר 'חסד לאברהם' לר' אברהם אוליא ד"ה זה סוד שמעון נטריקון) (אמנם המעשה עצמו שעשה שכם בדינה היה לטובתה של דינה וטיחה אותה מיסומא נידה' שהיה בה מגלגול נשמתה הקודם, להרחבה בזה ראה מאמרינו לפרשת וישלח – 'מעשה דינה בת יעקב') **שהרי הוא בא מכוח אותה הזוהמא** (ביאור יואל משה' על ימאמר אם כל חי חלק א סימן ג ד"ה לפי שנספחו), **וקלקל עמה כעת כשם שקלקל עמה בגלגולו הקודם** (קהלת יעקב ערך כ"ז ד"ה כזבי בת צור).

זמרי בעל את כזבי ארבע מאות עשרים וארבע בעילות באותו היום (ראה גמי סנהדרין דף פב ע"ב) **כי רצה על ידי כן לפרסם את הסוד הנסתר שהוא גלגול שכם והוא גלגול דינה, וזה על ידי שיתנו ליבם למספר הזה של הבעילות שעולה גמטריא של התיבות 'שכם' ו'דינה', כאשר הם כוללות עוד חמש כנגד חמשת התנאים שהתנו בני יעקב על מנת להתחתן עמו כאשר הוא היה בגלגול שכם בן חמור. ואלו הם התנאים "לְהַמְלֵךְ לְכֶסֶם כְּלָ זָכָר" (בראשית לד, טו) "וְנִתְּנָה אֵת בְּנֵיתֵינוּ לְכֶסֶם" (בראשית לד, טז) "וְאֵת בְּנֵיתֵיכֶם יִקַּח לְנוּי" (בראשית לד, טז) "וְהֵינְנוּ לְעַם אֶחָד" (בראשית לד, טז). וכשהוא היה בגלגול שכם בן חמור הוא הסכים לתנאים הללו, מל את עצמו ולקח את דינה לאשה. ואם כן גם עתה חשב זמרי, שבדין לקח את 'כזבי בת צור' שהיא גלגול נשמת דינה והרי היא שלו (מדרש תלפיות ענף זמרי ד"ה העולה מזה).**

השבטים אמרו לאחר הריגת שכם "הכְּזוֹנָה יַעֲשֶׂה אֵת אֲחוֹתֵינוּ" (בראשית לד, לא) והוא בלשון עתיד כדי לרמוז על הסוד הזה שגם לעתיד תהיה דינה ל'זונה' (פלח הרימון לר' בצלאל הדרשן אופן ארבעה עשר ד"ה ונראה לי, 'פלח הרימון' אופן עשרים ושלושה ד"ה ונראה לי שהענין, פירוש יואל משה' על ימאמר אם כל חי חלק א סימן ד ד"ה לפי שנספחו עליהם) **על ידי שכם שיתגלגל בזמרי (בגדי אהרן לר' אהרן תאומים פרשת פנחס דף יג ע"א ד"ה ועם זה הענין) **ודינה שתתגלגל בכזבי, והם דאגו על הקלקלה שתהיה באחרית הימים** (פלח הרימון לר' בצלאל הדרשן אופן ארבעה עשר ד"ה ונראה לי, 'פלח הרימון' אופן עשרים ושלושה ד"ה ונראה לי שהענין, פירוש יואל משה' על ימאמר אם כל חי חלק א סימן ד ד"ה לפי שנספחו עליהם). **וכן אמר יעקב אבינו על שמעון ולוי "בְּסֻדָּם אֶל תְּבֹא נַפְשֵׁי בְּקִהְלָם אֶל תִּתְּדָבְרָם כִּי בְּאֶפְסֵי הָרְגוּ אִישׁ וּבְרַצְנָם עָקְרוּ שׁוֹר: אֲרוּר אֶפְסֵי כִי עָז וְעִבְרָתָם כִּי קָשְׁתָה אֶחְלָקָם בְּיַעֲקֹב וְאֶפְיָצֵם בְּיִשְׂרָאֵל" (במדבר מט, ו-ז), "בְּסֻדָּם אֶל תְּבֹא נַפְשֵׁי" – זה מעשה זמרי, "כִּי בְּאֶפְסֵי הָרְגוּ אִישׁ" – זהו שכם בן חמור, שעל ידי כן בא זמרי לעולם ונרמז בסופי תיבות "אֲרוּר אֶפְסֵי כִי עָז" שיוצא "זמרי" (פירוש יואל משה' על ימאמר אם כל חי חלק א סימן ד ד"ה לפי שנספחו עליהם, 'זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר א פרק יד דף לה ד"ה והא דהאומות).****

פנחס בן אלעזר שראה את מעשה זמרי וכזבי, קם מתוך העדה והלך והרג את שניהם שנאמר "וַהֲנֵה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל אֶחָיו אֵת הַמְדִינִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָל עַדְתְּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִמָּה בְּכִים פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וַיֵּרָא פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקָּם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקְחֵה רֶמֶחַ בְּדָוֹ: וַיָּבֵא אַחֵר אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּבֵה וַיִּדְקֶה אֶת שִׁנְיָהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאִשָּׁה אֶל קְבֵתָהּ וַתַּעֲצֵר הַמְּגַפָּה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (בראשית כה, ו-ח). ואחר כך נאמר "וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמְּכַה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת הַמְדִינִית זָמְרִי בֶן סְלוּא נִשְׂיָא בֵּית אָב לְשִׁמְעוֹן: וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמְּכַה הַמְדִינִית כְּזוֹבִי בֵּת צוּר רֵאשׁ אֲמוֹת בֵּית אָב בְּמִדְבַּר הַיַּבֵּשׁ" (במדבר כה, יד-טו), כאשר על זמרי נאמר "הַמְּכָה אֲשֶׁר הִכָּה" בלשון כפולה לפי שנהרג פעמיים, פעם אחת בגלגול זמרי ופעם אחת בגלגול שכם. ואילו על כזבי נאמר "הָאִשָּׁה הַמְּכָה" פעם אחת, לפי שהיא לא נהרגה בגלגול קודם בהיותה דינה אלא רק עתה על ידי פנחס (בגדי אהרן לר' אהרן תאומים דרשן פרשת פנחס דף יג ע"א סוף ד"ה ועם זה הענין).

נשמות הרוגי עירו של שכם בן חמור התגלגלו בהרוגי המגיפה בשטים

כל אותן הנשמות שהיו בעירו של שכם אשר נימולו ונהרגו על ידי בני יעקב, התגלגלו בתוך ישראל בבניהם של שבט שמעון (מגלה עמוקות על התורה מהדורא תנינא פרשת פנחס דרוש ג ד"ה והנה יש בזה הענין סוד גדול, 'אגרא דכלה' פרשת וישלח ד"ה ויאמר יעקב אל שמעון). **אמנם הם לא היו ממש משבט שמעון** (גולל אורי לר' מאיר

ביקויים אות זמרי בן סלוא), אלא מהערב רב שנספחו לשבט שמעון (עמק המלך) שער תוהו ובוהו תחילת פרק סט ד"ה 'הנה כדי שנבוי', 'גולל אורי' אות זמרי בן סלוא) **ונשאו מבנותיהם** (זוהר פרשת פנחס דף רלו ע"א ד"ה אלא ודאי, 'עמק המלך' שער תוהו ובוהו תחילת פרק סט ד"ה 'הנה כדי שנבוי', 'גולל אורי' אות זמרי בן סלוא) **לאחר שהם עצמם התגיירו. ואז הולידו מהם בנים** (זוהר פרשת פנחס דף רלו ע"א ד"ה אלא ודאי) **שהיו במספר עשרים וארבע אלף איש כנגד עשרים וארבע אלף שנהרגו על ידי בני יעקב** (עמק המלך) שער עולם התוהו תחילת פרק סט ד"ה 'הנה כדי שנבוי'. לכן נאמר אצלם "וַיְהִי הַמֵּתִים בְּמִגְפָּה אֲרֻבָּעָה וְעֶשְׂרִים אֶלְפֵי" (במדבר כה, ט), "הַמֵּתִים" בה"א הידיעה, ללמד שכל אותם המתים במגיפה היו אותם עשרים וארבע אלף שכבר מתו בעיר שכם (מגלה עמוקות) מהדורא תנינא פרשת פנחס דרוש ג ד"ה והנה יש בה הענין).

הערב רב נדבק דווקא בשבט שמעון, משום אותה 'זוהמא' שהטיל שכם בן חמור בדינה בת יעקב ושנשארה בזרעו של שמעון – כך שמצא מין את מינו (ביאור יד יהודה) על מאמר אם כל חי להרמ"ע מפאנו חלק א' סימן ג אות כה), ונשות השבט גם ילדו לאותם ערב רב מעין מה שילדה דינה בת יעקב את זמרי בן סלוא שהיה מהזוהמא של שכם בן חמור שהיה עמה קודם שלקחה שמעון (מאמר אם כל חי להרמ"ע מפאנו חלק א' סימן ג). **והיה בכך עונש לשבט שמעון על הריגת אותם אנשים בעיר של שכם על לא חמס בכפיהם** (מגלה עמוקות) פרשת וישב ד"ה ויחלום יוסף עוד חלום). וזה מה שאמר יעקב אבינו לבניו "עֲכָרְתֶּם אֹתִי הַבְּאִי שֵׁנִי בְּלֶשֶׁב הָאֶרֶץ" (במדבר לד, ט), כלומר שעשיתם אותי 'עכור' כי עתידים להתערבב בי אותן הנשמות של 'יושבי הארץ' (אגרא דכלה לר' צבי אלימלך מדינוב פרשת וישלח ד"ה ויאמר יעקב אל).

אותם עשרים וארבע אלף איש משבט שמעון הם אלו שזנו עם בנות מואב במעשה זמרי בשטים (עמק המלך) שער התוהו תחילת פרק סט ד"ה 'הנה כדי שנבוי', 'אגרא דכלה' פרשת וישלח ד"ה ויאמר יעקב אל שמעון) **ומתו כולם במגיפה שנאמר "וַיְהִי הַמֵּתִים בְּמִגְפָּה אֲרֻבָּעָה וְעֶשְׂרִים אֶלְפֵי"** (במדבר כה, ט) (גולל אורי לר' מאיר ביקויים אות זמרי בן סלוא) **כי יד ה' היתה בהם** (מאמר אם כל חי להרמ"ע מפאנו חלק א' סימן ג). ונגזר שימותו דווקא מתוך שבט שמעון, כיון שהם נהרגו על ידי שמעון בן יעקב בזמן שכם לאחר שהם היו כבר נימולים (ביאור יד יהודה) על מאמר אם כל חי להרמ"ע מפאנו חלק א' סימן ג אות כט). **אך היות שהם לא עשו את מצות המילה לשמה** (בגדי אהרן) פרשת פנחס דף יג ע"א ד"ה ועם זה הענין) **אלא נימולו רק בשביל דינה** (ביאור יד יהודה) על מאמר אם כל חי להרמ"ע מפאנו חלק א' סימן ג אות כט) **כפי שנאמר "וַיִּדְבַּר חֲמוֹר אֶתְּם לֵאמֹר שָׁכֶם בְּנֵי חֶשְׁקָה נִפְשׁוּ בְּבִתְכֶם"** (בראשית לד, ח) (פירוש יואל משה) על מאמר אם כל חי חלק א' סימן ד ד"ה לפי שנספחו עליהם), **לכן לא נענשו להיות היילודים מזרעו של שמעון ממש, אלא מהערב רב שנשאו בנות משבט שמעון** (ביאור יד יהודה) על מאמר אם כל חי להרמ"ע מפאנו חלק א' סימן ג אות כט).

מטעם זה נסמכו הפסוקים "וּבְנֵי קַרְחַל לֹא מָתוּ: בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם" (במדבר כו, יא-יב) **על מנת לרמוז כי לא מת משבט שמעון אף אחד, וכל המתים במגיפה היו מזרעו של הערב רב** (מאמר אם כל חי להרמ"ע מפאנו חלק א' סימן כב, 'עמק המלך' שער התוהו תחילת פרק סט ד"ה 'הנה כדי שנבוי'). וזה גם מה שנאמר בפסוק "וַיְהִי הַמֵּתִים בְּמִגְפָּה אֲרֻבָּעָה וְעֶשְׂרִים אֶלְפֵי" (במדבר כה, ט) **שלא נאמר 'אשר מתו' אלא מתו 'המתים', ללמד כי כל אלו שמתו כבר היו 'מתים' בחייהם והם אותם בני הערב רב שהתערבבו בשבט שמעון** (זוהר פרשת פנחס דף רלו ע"א ד"ה אלא ודאי ודי"ה ובגין). וכן הוא מה שנאמר "פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֱהָרֹן הַכֹּהֵן הִשִּׁיב אֶת חַמּוֹתֵי מִעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָאֵן אֶת קַנְזָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא כְלִיתִי אֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָתִי" (במדבר כה, יא), "השׁיב את חמתי מעל בני ישרא"ל – אבל לא מעל הערב רב, "וְלֹא כְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" – אבל מהערב רב כלו (זוהר פרשת פנחס דף רלו ע"א ד"ה אלא ודאי ודי"ה ובגין).

מטעם זה כאשר נמנו מספרי השבטים בתחילת ספר במדבר, נאמר אצל שבט שמעון "לְבָנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתֶם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדֵי בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּלְתָּם כֹּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד מֵעַלְהָ לֹל יֵצֵא צָבָא" (במדבר א, כב) **נאמרה התיבה "פקדיו" שהיא מלשון 'חסרון', בכדי ללמד ש'רוח הקודש' היא זו שאמרה** (עמק המלך) לר' נפתלי הרץ בכרך שער עולם התוהו תחילת פרק סט ד"ה 'הנה כדי שנבוי') **את המניין של שבט שמעון ב'דאבון נפש'** (מאמר אם כל חי להרמ"ע מפאנו חלק א' סימן ג) **מחמת שהיתה דואגת עליהם על שנספחו אליהם רבים מהערב רב שנשאו נשים מתוכם** (מאמר אם כל חי חלק א' סימן ג), 'עמק המלך' שער עולם התוהו תחילת פרק סט ד"ה 'הנה כדי שנבוי') **ועתידים להיחסר עשרים וארבע אלף ממניינם** (מאמר אם כל חי חלק א' סימן ג). **לכן תיבה זו של "פקדיו" לא נאמרה אצל אף אחד מהשבטים האחרים שנמנו** (עמק המלך) שער עולם התוהו תחילת פרק סט ד"ה 'הנה כדי שנבוי').

יעקב אבינו אמר לבניו שמעון ולוי שבעקבות מעשיהם עם אנשי העיר שכם, הוא יצטרך (ולב אריה) פרשת מקץ אות ז' ד"ה ונראה דהנה) לפרוע את החוב (יצמח דוד) לר' יוסף דוד אביד סאלוניקי פרשת וישלח ד"ה וז"ש ויאמר יעקב אל שמעון) **ולתת מתים כמספר ההרוגים** (ולב אריה) פרשת מקץ אות ז' ד"ה ונראה דהנה), **כפי שנאמר "וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל שִׁמְעוֹן וְאֶל לֵוִי עֲכָרְתֶּם אֹתִי הַבְּאִי שֵׁנִי בְּלֶשֶׁב הָאֶרֶץ בְּפִנְעֵי וּבְפִרְזֵי וְאֲנִי מֵתִי מִסָּפֵר וְנֶאֱסָפוּ עָלַי וְהַכּוֹנֵי וְנִשְׁמְדָתִי אֲנִי וּבֵיתִי"** (במדבר לד, ט), **"וְאֲנִי מֵתִי מִסָּפֵר"** – כלומר שבעתיד יהיה ניכר מספר ההרוגים משבט שמעון שהם יהיו עשרים וארבע אלף כמניין אנשי העיר שנהרגו. וזה כי **"נֶאֱסָפוּ עָלַי"** לעתיד לבוא אותן הנשמות של אנשי העיר של שכם (אגרא דכלה) פרשת וישלח על הפסוק ויאמר יעקב אל שמעון) **על ידי הערב רב הנקראים "האספסוף"** (במדבר יד, יז) (יצמח דוד) פרשת וישלח ד"ה וז"ש ויאמר יעקב אל שמעון), **"וְהַכּוֹנֵי"** – שעתידיים הם ליפול אז במגיפה (אגרא דכלה) פרשת וישלח על הפסוק ויאמר יעקב אל שמעון). ואף שהם לא משבט שמעון ממש, מכל מקום **"וְנִשְׁמְדָתִי אֲנִי וּבֵיתִי"** על שהם מבנות שמעון (יצמח דוד) פרשת וישלח ד"ה וז"ש ויאמר יעקב אל שמעון).

נשמת זמרי התגלגלה בר' עקיבא ונשמת כזבי באשת טרונוסרופוס הרשע

נשמת זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני התגלגלה בר' עקיבא בן יוסף (ספר הגלגולים) להארי"י ז"ל פרק מב ד"ה דאתחזיאת לר' דיוקני, ספר הגלגולים להארי"י ז"ל פרק סז ד"ה 'פנחס דע' ממהרח"ו, 'עמק המלך' שער עולם התוהו תחילת פרק סט ד"ה 'הנה כדי שנבוי', 'חסד לאברהם' לר' אברהם אוליא מעין חמישי נהר כה ד"ה עוד מצאתי כתוב) **ושם נשמתו של זמרי נתקנה** (ספר הגלגולים) להארי"י ז"ל פרק מב ד"ה דאתחזיאת לר' דיוקני), **לכן השם 'זמרי בן סלוא' יוצא בגמטריא השם 'עקיבא בן יוסף' עם אחת עשרה אותיותיו** (ספר הגלגולים) להארי"י ז"ל פרק סז ד"ה 'פנחס דע' ממהרח"ו, ספר הגלגולים) להארי"י ז"ל פרק מב ד"ה דאתחזיאת לר' דיוקני. לגבי כתיבת שם ר' עקיבא עם אות ה' ראה יש הגדולים' להחיד"א מערכת גדולים י אות ד"ה וקרא שם. **וכן בגמ' ירושלמי שמו של ר' עקיבא מופיע עם האות ה'.** מטעם זה הדגיש הפסוק ואמר **"וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמְּכָה אֶשֶׁר הָכָה אֶת הַמִּדְיָנִית זְמָרִי בֶן סְלוּא"** (במדבר כה, יז), כלומר שעכשיו נקרא שמו "זמרי בן סלוא" אך לעתיד לבוא ישתנה שמו לר' עקיבא בן יוסף (מתתיהו-ה' על התורה לר' מתתיהו ליברמן פרשת פנחס דף נו ע"ב ד"ה ואפשר שזה היה).

נשמת כזבי בת צור התגלגלה באשת טרונוסרופוס הרשע, והיא ביקשה ללכת ולהכשיל את ר' עקיבא בזנות (ראה גמ' עבודה זרה דף כ ע"א) **ולבסוף התגיירה ונישאה לר' עקיבא** (קהלת יעקב) ערך 'עקי' ד"ה ר"ע ה' גלגול זמרי, 'יערות דבשי' חלק א' דרוש ב' ד"ה וילכן בני דעה' בשם הארי"י ז"ל, 'חסד לאברהם' מעין חמישי נהר כה ד"ה עוד מצאתי כתוב) ממהרח"ו זצ"ל, 'מראית העין' להחיד"א מסכת עבודה זרה דף כ ד"ה ור' עקיבא ראה' מהרמ"ע מפאנו בשם המהר"י סרוק זצ"ל. ראה 'בן יהודה' גמ' נדרים דף נע"ב ד"ה וכן אמתו). **ונמצא כי אותם 'המפצעים' שהציעה כזבי לזמרי באיסור, היא הציעה כעת לר' עקיבא גלגולו בהיתר** (עמק המלך) שער עולם התוהו תחילת פרק סט ד"ה 'הנה כדי שנבוי', 'מגלה עמוקות' פרשת פנחס ד"ה פנחס בן אלעזר). וזה נרמז אצל זמרי וכזבי במה שנאמרו תיבות מיותרות בפסוק **"וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמְּכָה אֶשֶׁר הָכָה אֶת הַמִּדְיָנִית"** (במדבר כה, יז) **כי מעיד על שהיא עתידה לשוב ולהיות קשורה עמו** (ראה 'אור החיים הקדוש' במדבר כה, יז) ד"ה עוד רמז באומרו) **אצל ר' עקיבא** (מגלה עמוקות) פרשת פנחס ד"ה פנחס בן אלעזר).

זמרי בן סלוא הקדים ולקח את כזבי בת צור שאכן היתה בת זוגו, אלא שעדיין לא היתה ראוייה לו וזוהי 'אכלה פגה' כלומר טרם זמנו (ישער מאמרי רז"ל בחלק מאמרי מדרשי רז"ל ד"ה ואח"כ נשאה שמעון, ישער מאמרי רש"י להארי"ז ז"ל דף ע"ב ד"ה גם זה הוא הענין, יספר הגלגולים להארי"ז ז"ל פרק ג' ד"ה וירא אליו ה', ביאור מאמר של רבינו חיים ויטאל שהובא בסוף ספר 'חסד לאברהם' לר' אברהם אזולאי ד"ה זה סוד שמעון נטריקון). **ובימיו של ר' עקיבא הגיע הזמן, ואז היא התגלגלה באשת טרונוסרופוס ולקחה ר' עקיבא לאשה** (ייערות דבשי לר' יהונתן אייבשיץ חלק א' דרוש ב' ד"ה ולכן בני דעה) **ותיקן בה את מה שקלקלה בגלגולה הקודם של כזבי בת צור** (יקהלת יעקב ערך יעק' ד"ה ר"ע ה' לגלול זמרי, עפ"י יגלולי נשמותי להרמ"ע מפאנו אות ע"ה ד"ה כזבי).

לכן כאשר ר' עקיבא פגש את אשת טרונוסרופוס הרשע לפני שהתגיירה, הוא ירק שחך ובכה. **ירק – כי היא באה מטיפה סרוחה** (גמ' מסכת עבודה זרה דף כ"ע"א) **וגם על שהוא נדבק בעבר בטומאה** (פירוש יואל משה' על מאמר אם כל ח"י חלק א סימן ד' ד"ה לפי שנספחו עליהם). **שחך – כלומר צחק, כי ראה שהיא עתידה להתגייר ולהינשא לו** (גמ' מסכת עבודה זרה דף כ"ע"א) **ושהוא יתקן את הפגם שלה** (עמק המלך' ישער עולם התורה תחילת פרק סט ד"ה הנה כדי שנבוי, פירוש יואל משה' על מאמר אם כל ח"י חלק א סימן ד' ד"ה ר"ע ה' לגלול זמרי, עפ"י יגלולי נשמותי להרמ"ע מפאנו אות ע"ה ד"ה כזבי). **וכפי שאכן קרה** (עפ"י יגלולי נשמותי להרמ"ע מפאנו אות ע"ה ד"ה כזבי). **ועל מה שהיתה נשמת ר' עקיבא במקורה משכם בן חמור** (עמודיה שבעה' עמוד רביעי סימן כו ד"ה והנה אחר שנודע' בשם הארי"ז ז"ל), היה ר' עקיבא רגיל לומר בזמן שהוא היה עם הארץ "מי יתן לי תלמיד חכם ואנשכנו כחמור" (ראה גמ' פסחים דף מט ע"ב ד"ה תניא אמר) **כנגד 'חמור' אביו של שכם** (עפ"י ילקוטי שושנים' לר' שמשון מאוסטרופולי ד"ה מר כדאית, 'עמודיה שבעה' לר' בצלאל הדרשן עמוד שלישי סימן טז ד"ה ועתה נבין, פירוש יואל משה' על מאמר אם כל ח"י חלק א סימן ד' ד"ה לפי שנספחו עליהם), **לרמוז שיש לו שייכות עמו** (עמודיה שבעה' עמוד שלישי סימן טז ד"ה ועתה נבין למה) **על ידי חלק נשמתו שמצד זמרי בן סלוא אשר היה לגלול נשמתו של שכם בן חמור** (פירוש יואל משה' על מאמר אם כל ח"י חלק א סימן ד' ד"ה לפי שנספחו עליהם).

נשמות הרובע אלף תלמידי ר' עקיבא

נשמותיהם של עשרים וארבע אלף איש שנהרגו במגיפה בשטים על דבר זמרי, חזרו והתגלגלו בעשרים וארבע אלף תלמידי ר' עקיבא (עמק המלך' ישער עולם התורה תחילת פרק סט ד"ה הנה כדי שנבוי, יקהלת יעקב ערך יעק' ד"ה ר"ע ה' לגלול זמרי) **ור' עקיבא בא לתקן את כל הנשמות הללו כפי שנרמז בפסוק "אֵל יֵשֶׁבֶדָךְ וְאֵל יֵשֶׁבֶדָךְ" – בגמטריא עשרים וארבע, שהוא סוד עשרים וארבע אלף התלמידים שתיקן ר' עקיבא** (יספר הגלגולים להארי"ז ז"ל פרק מב ד"ה דאתחזיאת ל' דיוקני). **ומותם החוזר בימיו ר' עקיבא נרמז בפסוקים "וַתִּעַצֵּר הַמַּגֵּפָה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּהְיוּ הַמִּיתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה וָעֶשְׂרִים אֶלֶף" (במדבר טו, ט), שאמר בתחילה "וַתִּעַצֵּר הַמַּגֵּפָה" – כנגד עשרים וארבע אלף המתים שחטאו בזמן זמרי** (ספר 'מותת-י' על התורה פרשת פנחס דף נו ע"ב ד"ה ועתה יתעצר המגפה), **"וַיִּהְיוּ הַמִּיתִים בַּמַּגֵּפָה" – לשון עתיד, כי עתידים בגלגול שלישי למות שוב פעם אותם עשרים וארבע אלף בתלמידי ר' עקיבא** (מגלה עמוקות' מהדורה תנינא פרשת פנחס דרוש ג' ד"ה והנה יש בזה הענין, ספר 'מותת-י' על התורה פרשת פנחס דף נו ע"ב ד"ה ועתה יתעצר המגפה).

נשמות הרובע אלף תלמידי ר' עקיבא

נשמותיהם של עשרים וארבע אלף איש שנהרגו במגיפה בשטים על דבר זמרי, חזרו והתגלגלו בעשרים וארבע אלף תלמידי ר' עקיבא (עמק המלך' ישער עולם התורה תחילת פרק סט ד"ה הנה כדי שנבוי, יקהלת יעקב ערך יעק' ד"ה ר"ע ה' לגלול זמרי) **ור' עקיבא בא לתקן את כל הנשמות הללו כפי שנרמז בפסוק "אֵל יֵשֶׁבֶדָךְ וְאֵל יֵשֶׁבֶדָךְ" – בגמטריא עשרים וארבע, שהוא סוד עשרים וארבע אלף התלמידים שתיקן ר' עקיבא** (יספר הגלגולים להארי"ז ז"ל פרק מב ד"ה דאתחזיאת ל' דיוקני). **ומותם החוזר בימיו ר' עקיבא נרמז בפסוקים "וַתִּעַצֵּר הַמַּגֵּפָה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּהְיוּ הַמִּיתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה וָעֶשְׂרִים אֶלֶף" (במדבר טו, ט), שאמר בתחילה "וַתִּעַצֵּר הַמַּגֵּפָה" – כנגד עשרים וארבע אלף המתים שחטאו בזמן זמרי** (ספר 'מותת-י' על התורה פרשת פנחס דף נו ע"ב ד"ה ועתה יתעצר המגפה), **"וַיִּהְיוּ הַמִּיתִים בַּמַּגֵּפָה" – לשון עתיד, כי עתידים בגלגול שלישי למות שוב פעם אותם עשרים וארבע אלף בתלמידי ר' עקיבא** (מגלה עמוקות' מהדורה תנינא פרשת פנחס דרוש ג' ד"ה והנה יש בזה הענין, ספר 'מותת-י' על התורה פרשת פנחס דף נו ע"ב ד"ה ועתה יתעצר המגפה).

תלמידי ר' עקיבא מתו בקיצור שנים באותם הימים שבין פסח לעצרת (עמק המלך' ישער עולם התורה תחילת פרק סט ד"ה הנה כדי שנבוי, יקהלת יעקב ערך יעק' ד"ה ר"ע ה' לגלול זמרי) **מפני שלא נהגו כבוד זה לזה** (גמ' יבמות דף סב ע"ב). **והסיבה שלא נהגו בכבוד חבריהם, היה לפי שהם זכרו את מחצבן הראשון בגלגול שכם** (מגלה עמוקות' מהדורה תנינא פרשת פנחס דרוש ג' ד"ה והנה יש בזה הענין סוד גדול), **יגלולי נשמותי להרמ"ע מפאנו אות ע"ה ד"ה כזבי, מאמר אם כל ח"י חלק א סימן כב, 'עמק המלך' ישער עולם התורה תחילת פרק סט ד"ה הנה כדי) שבו זנו אותם עשרים וארבע אלף איש ולא נטהרו עדיין ממנו** (יגלולי נשמותי להרמ"ע מפאנו אות ע"ה ד"ה כזבי, מאמר אם כל ח"י חלק א סימן כב, 'עמק המלך' ישער עולם התורה תחילת פרק סט ד"ה הנה כדי), **ובראותם את מקור מחצבם ויסודם הראשון של חבריהם – הם לא חלקו כבוד זה לזה** (מגלה עמוקות' פרשת פנחס ד"ה פנחס בן אלעזר). **לכן כאשר ר' עקיבא ראה את מקורו ואת מקחצם של תלמידיו, באותם הרוגי העיר של שכם והמתים במגיפה בימי זמרי, הוא הוכיחם ואמר "ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה"** (ראה 'בראשית רבה' כד, ז) **כדי שיהגו כבוד איש ברעהו** (מגלה עמוקות' פרשת קדושים ד"ה ובוהר דרש).

וכשם שנהרגו עשרים וארבע אלף איש מישראל על ידי מעשה זמרי בן סלוא, כך כנגדם מתו עשרים וארבע אלף תלמידי ר' עקיבא שהיה לגלול נשמתו של זמרי גם עשרים וארבע אלף תלמידי ר' עקיבא (יספר הגלגולים' ממחרת"ו פרק סז ד"ה פנחס ד', 'חסד לאברהם' מעין חמישי נהר כה ד"ה 'עוד מצאתי ממהרה"ו). **ולכן הם מתו דווקא בימי העומר שיש בהם מ"ט ימים כנגד מ"ט שערי טומאה שנטמאו בבנות מואב וכפי הרמז בגמטריא התיבה 'מואב' שהוא מ"ט** (אורה ושמה' לר' אברהם שמחה במארנוב עניני ל"ג בעומר אות ב). **וזו היתה מיתתם השלישית** (מגלה עמוקות' פרשת פנחס ד"ה פנחס בן אלעזר, 'מגלה עמוקות' פרשת קדושים ד"ה ובוהר דרש) **שנוספה על מיתתם הראשונה בידי שמעון בעיר של שכם** (עפ"י יגלולי נשמותי להרמ"ע מפאנו אות ע"ה ד"ה כזבי). **וגם לזה רמז יעקב אבינו לשמעון ולוי כאשר אמר להם "וְאֶנִּי מְתֵי מִסְפָּר" (במדבר לו, ל), כלומר שעתידיים למות תלמידי ר' עקיבא כמספר הרוגי שכם, בתקופה שבה עם ישראל סופרים את הימים בין פסח לעצרת** (עמודיה שבעה' עמוד שלישי סימן טז ד"ה ואם תמצא ד"ה ולכן אמר ואני) **וכפי שאכן קרה. ואחרי מעשה זה כבר נטהרו לגמרי אותן הנשמות** (פירוש יואל משה' על מאמר אם כל ח"י חלק א סימן ד' ד"ה לפי שנספחו עליהם). **ה' יראנו נפלאות מתורתו, אמן.**

<p>ניתן לקבל את העלון בדוא"ל מידי שבוע alon.torat.haim@gmail.com לבריור פרטים על ההפצה ותרומות העלון נא ליצור קשר בטלפון 052-7675933</p>		<p>לזכות לשמירה והצלחה של סעדיה בן שלום זרהרה ה"ו שושנה בת מורי דוד ונעמי תח"י</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמת שושנה בת חנה ז"ל</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמת רות בת מרים ז"ל</p>
<p>העלון גם לעילוי נשמת ינן בן שרית ז"ל</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמת רפאל בן מסעודה ז"ל</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמת עמיאל בן אסתר ז"ל</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמת מירל בת יצחק בן יהודית ז"ל</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמת אליהו בן יצחק ז"ל</p>
<p>העלון גם לעילוי נשמת ינן בן שרית ז"ל</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמת ר' מנחם בן סימני סימנה ז"ל</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמת רפאל בן מסעודה ז"ל</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמת עמיאל בן אסתר ז"ל</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמת אליהו בן יצחק ז"ל</p>
<p>העלון גם לעילוי נשמת ינן בן שרית ז"ל</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמת ר' מנחם בן סימני סימנה ז"ל</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמת רפאל בן מסעודה ז"ל</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמת עמיאל בן אסתר ז"ל</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמת אליהו בן יצחק ז"ל</p>